

strativní výbory a na místo uherského ss-u — nss zřízený pro území celého státu čsl. zák. z 2. listopadu 1918 č. 3 Sb. Nějaká změna v pořadí stolic správních tím však nenastala.

Pořad stolic správních doznal změny dnem 1. ledna 1923, kdy podle §§ 1 a 2 vl. nař. z 26. října 1922 č. 310 Sb. nabyl na Slovensku účinnosti zák. z 29. února 1920 č. 126 Sb. o zřízení župních a okresních úřadů. Vzhledem k ustanovení § 6 cit. zák. přešla totiž dnem 1. ledna 1923 pravomoc, která náležela administrativnímu výboru, na nový župní úřad. Cit. zákon č. 126 ex 1920 nemá však ani v § 6 ani na jiném místě ustanovení, z něhož by bylo lze dovoditi, že ministerstvo jest po 1. lednu 1923 instancí v uvedených záležitostech.

Z těchto úvah plyne tedy, že v daném případě nebyl ministr pro Slov. ani po 1. lednu 1923 příslušným v těchto záležitostech meritorně rozhodovati. Učinil-li tak, pak překročil meze své úřední příslušnosti a jest výrok jeho aktem úřadu nepřislušného, tedy aktem zmatečným.

Bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss, aniž by se soud mohl zabývati meritorními námitkami stížnosti.

č. 3547.

školství. — Policejní právo trestní: * Bylo-li dítě vyloučeno pravoplatným výrokem z návštěvy veřejné školy národní na Moravě s německým vyučovacím jazykem podle § 20 zák. z 27. listopadu 1905 č. 4 z. z. mor. ex 1906, nezakládá okolnost, že dítě nenavštěvuje školu s českým vyučovacím jazykem v témže místě, s a m a o s o b ě skutkovou povahu přestupku proti školní povinnosti (§ 14 zák. ze 13. července 1922 č. 226 Sb.).

(Nález ze dne 2. května 1924 č. 7637).

V ě c: Petr K. ve V. proti okresní správě politické v Mikulově o trestní nález pro přestupek proti školní povinnosti.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Trestním nálezem z 11. února 1923 byl Petr K., bydlící ve Valčicích, uznán vinným § 14 zák. ze 13. července 1922 č. 226 Sb., jehož se dopustil tím, že neposílal dítě do školy české, ac rozhodnutím ministerstva bylo mu to přikázáno, a odsouzen k peněžité pokutě 200 Kč ve prospěch místního chudinského fondu ve V.

Stížnost P. K. na nss vznesená napadá tento trestní nález, označuje jej však jako nález osp v Mikulově.

Dle přípisu osp-é v M. z 15. května 1923 vynesl nař. nález jménem min. škol. zástupce předsedy okr. škol. výboru v M.

Stížnost označuje tudíž napadený trestní nález nesprávně jako výrok osp-é, avšak z celého obsahu stížnosti jde na jevo, že stížnost čelí proti uvedenému trestnímu nálezu, který vynesl zástupce předsedy okr. škol. výboru. Není zde tudíž žádné pochybnosti o identitě nálezu stížností potíraného.

St-1 vytýká provedenímu řízení vadnost spočívající v tom, že žal. úřad nezjistil, že dítě, o jehož návštěvu školní jde a jež nazývá jménem

Marie, bydlí stále u jedné rodiny v obci Sch. a v této obci navštěvuje německou veř. školu. Dlužno tudíž zkoumati, zda okolnosti tyto jsou pro posouzení viny st-logy ohledně přestupku § 14 zák. ze 17. července 1922 č. 226 Sb. rozhodné.

Nař. výrokem uznán byl st-l vinným přestupkem proti školní povinnosti a docházce. Přestupku tohoto dopouštějí se rodiče, jichž vinou dítě zanedbává školní návštěvu (§§ 26 a 28 zák. z 24. ledna 1870 č. 17 z. z. mor.). Podle výměru osp-é v M. z 18. února 1922, který st-l se stížností předložil, nařídilo min. škol. výn. z 18. ledna 1922, aby Marie K., dcera st-lova, z německé školy ve V. byla propuštěna, poněvadž zjištěno bylo, že jest české národnosti a ovládá českou řeč vyučovací.

St-l uvedl na svoji obranu v řízení administrativním, že chce, aby se jeho dcera naučila německy a že ji proto posílá do německé školy v obci Sch. Zástupce předsedy okr. škol. výboru v M. uznal přes toto tvrzení st-le vinným přestupkem § 14 zák. č. 266/1922 a shledal skutkovou povahu deliktu toho v tom, že P. K. neposílá dítě do školy české, ač to bylo rozhodnutím ministerstva přikázáno. V ohledu skutkovém poukázati jest k tomu, že úřad při rozhodování mohl míti na mysli jen předem uvedený výnos ministerský a že tudíž zjištění nař. nāl., že min. nařídilo, že musí dcera st-lova navštěvovati českou školu, jest v rozporu s obsahem dovolávaného rozhodnutí min. Z obsahu nař. rozhodnutí jde na jevo, že úřad, vydávaje trestní nález, vycházel z právního názoru, že dcera st-lova jest bezvýjimečně povinna navštěvovati českou obecnou školu ve V. Názor ten nelze uznati správným. Dle § 20 zák. ze 14. května 1869 č. 62 ř. z. nesmějí rodiče nechat své děti nebo svěřence bez vyučování, které předepsáno jest pro veřejné obecné školy. Vyučování toto poskytuje se dětem ve smyslu §§ 21 a 22 téhož zák. zpravidla ve škole veřejné. § 23 cit. zák. stanoví z tohoto předpisu výjimky, mezi kterými se uvádí také, že zproštěny jsou povinnosti veřejnou školu navštěvovati děti, které doma neb v soukromém ústavě jsou vyučovány. Nezakládá tedy okolnost, že dítě vyloučené z návštěvy veř. školy s německým vyučovacím jazykem nenavštěvuje školu s českým vyučovacím jazykem v témže místě, s a m o o s o b ě skutkovou povahu přestupku proti školní povinnosti ve smyslu § 14 zák. č. 266/1922, dokud není zjištěno, že není zde osvobodovacího důvodu ve smyslu cit. § 23. To platí zejména v tomto případě, ježto se st-l hájil tím, že dcera jeho navštěvuje německou školu obecnou v obci Sch., ležící v Rakousku, tedy v cizozemsku. Obecné školy veřejné cizozemské nutno zajisté v poměru k veřejným tuzemským obecným školám stavěti na roveň ústavům soukromým.

Vzhledem k tomu náleželo žal. úřadu zjistiti, zda udání st-lova odpovídají pravdě a pak posouditi, je-li skutečností st-lem namítanou dostatečně postaráno o vyučování dcery st-logy ve smyslu § 23, odst. 2 cit. ř. z.

Žal. úřad tak neučinil, jsa mylného názoru, že již okolnost, že dcera st-lova nenavštěvuje českou školu ve V., zakládá skutkovou podstatu přestupku, jímž st-l byl uznán vinným.

Posoudil tedy věc po stránce právní nesprávně, a bylo tudíž jeho rozhodnutí dle § 7 zák. o ss. zrušeno.